

1. Ո՛վ էր՝ թողեց իր գահը աստվածային,
 Իջավ երկիր, առավ մարմին մարդկային:
 Ծնվեց մսուրում, փաթաթվեց խանձարուրով,
 Օրհնենք Նրան քնար ու տավիղով:

Բարի՛ Հովիվ, Տերերի Տէր,
 Դու մեր չքնաղ Փրկիչ ու Տեր,
 Որ սիրում ես Դու մեզ այդքան,
 Փառք Քեզ հավիտյան:

2. Ո՛վ էր, որ մեռավ, մեր մեղքերը կրեց,
 Մենք չարչարում էինք, բայց Նա աղոթեց.
 «Հայր, ներիր սրանց, չգիտեն, թե ինչ են անում»:
 Եկե՛ք օրհնենք Նրան սուրբ խորանում: